

A követelésről ellenszolgáltatás nélkül történő lemondás esetén ajándékozási illetékfizetési kötelezettség keletkezik. Az ellentételezés nélkül maradt követelés ingyenesen elengedettnek minősül (1990. évi XCIII. tv. 11. § (1) bek., 102. § (1) bek.)

A felperes – mint adós - és hitelezője között 2008. május 20-án megállapodás jött létre a jogosult felé 225.230 EUR és 262.466.000 Ft tőketartozás, valamint kamattartozás rendezésére. Ebben a felperes vállalta, hogy megfizet 200.000 EUR összeget a jogosult bankszámlájára négy egyenlő részletben, ezáltal a jogosult felé fennálló tartozása teljes egészében rendezésre kerül, és a jogosult eltekint a kötelezett elleni felszámolási eljárás kezdeményezésétől.

Az első fokú hatóság fizetési meghagyásban a felperest 102.350.840 Ft ajándékozási illeték megfizetésére kötelezte, mert – álláspontja szerint – az elengedett tartozás után a felperes ajándékozási illeték fizetésére köteles.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2008. december 11. napján hozott határozatával az első fokú adóhatóság határozatát helybenhagyta. Határozatát az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Itv./ 11. § /1/ bekezdés c) pontjára és a 102. § /1/ bekezdés d) pontjára alapította.

A felperes keresete folytán eljáró megyei bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

A megyei bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria az alperes határozatát – az első fokú határozatra is kiterjedően – helyezze hatályon kívül, másodlagosan amennyiben a döntéshez szükséges tények nem állapíthatók meg, úgy a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésével kötelezze a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúriának lényegében az Itv. 11. § /1/ bekezdés c) pontjának, valamint a 102. § /1/ bekezdés d) pontjának együttes értelmezésével kellett megállapítania, hogy a felperest terheli-e ajándékozási illetékfizetési kötelezettség.

Az Itv. 11. § /1/ bekezdés c) pontja az ajándékozási illeték tárgyai közé sorolja a vagyoni értékű jogról történő lemondást, ha az ellenszolgáltatás nélkül történik. A vagyonértékű jog fogalmát az Itv. 102. § /1/ bekezdés d) pontja definiálja, felsorolva a követelést, ha annak megszerzése ingyenesen történt.

A fenti két jogszabályhely egybevetése alapján nem lehet más következtetésre jutni, mint arra, hogy a felperest az elengedett követelés után ajándékozási illetékfizetési kötelezettség terheli, tekintettel arra, hogy annak elengedése- egy részében- ingyenesen történt.

Nem támasztja alá a törvény indokolása a felperesi érvelést, hiszen a jogalkotó egyértelmű szándéka arra irányult, hogy amennyiben valaki olyan „vagyonhoz jut”, amely ellenszolgáltatás nélküli, az után illetékfizetési kötelezettsége fennálljon. Márpedig a perbeli esetben éppen erről volt szó, hiszen egy meghatározott nagyságú követelésből csak egy rész került kiegyenlítésre, míg a többi rész elengedésre került, mely elengedés e szempontból ingyenesen volt.

Nyilvánvaló a jogalkotó azon szándéka, hogy az ily formán ingyenesen juttatott vagyon is

„adózzon” illeték formájában.

Nem tévedett a megyei bíróság mikor a fenti értelmezést követve elutasította a felperes kereseti kérelmét.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helytálló indokaira figyelemmel hatályában fenntartotta.

(Kúria, Kfv.I.35.751/2011.)